

TAJEMNICZY OGRÓD

Tajemniczy – to znaczy nieoczywisty, pełen niespodzianek, niedomówień i iluzji. Pobudzający ciekawość, zachęcający do odkrywania tajemnic, do rozwiązywania zagadek lokalnej przyrody, kultury i historii, do poznawania bohaterów książek, legend i baśni....

Fot. 2 Tajemniczy, czyli wciągający...
[reprodukcja referencji archiwum warsztatowego]

Tajemniczy znaczy także **uzdrawiający** (tak jak tytułowy ogród w powieści F.H. Burnett) m. in. poprzez **zajęcia hortiterapeutyczne**, zachęcanie do aktywności na świeżym powietrzu (tj. sport, gry terenowe zamiast komputerowych) czy edukację prozdrowotną (np. ogród ziołowy z opisami leczniczych właściwości roślin). Czerwonoprądnicki Tajemniczy Ogród ma być **parkiem pokoleń**, w pełni dostępnym dla starszych i niepełnosprawnych – bez ich stygmatyzacji czy „segregacji” grup wiekowych.

Fot. 3 Tajemniczy, czyli uzdrawiający...
[reprodukcja referencji archiwum warsztatowego]

Tajemniczy znaczy **baśniowy**, odwołujący się do legend, mitów i literatury. Wokół parku pojawiają się ulice Aliny, Balladyny, Marchołta. Marchołt, bohater apokryficznej opowieści o królu Salomonie oraz dramatu Jana Kasprowicza, to także imię demona z mitologii słowiańskiej. W okolicy istnieje legenda, jakoby teren parku – Wzgórze Czerwonoprądnickie – było kiedyś miejscem jego kultu.

Fot. 4 Tajemniczy, czyli baśniowy...
[reprodukcja referencji archiwum warsztatowego]

Tajemniczy znaczy także „**rządzony**” **przez siły przyrody**, naturalistyczny, z budkami lęgowymi dla ptaków, „żywą architekturą” z wikliny oraz permakulturowymi uprawami. To miejsce, w którym ludzka ingerencja objawia się w sposób dyskretny, gdzie na nowo można odkryć więź łączącą człowieka z naturą. Kultura nie jest przeciwstawiona naturze, zaś architektura staje się sztuką symbiozy z otoczeniem.

Fot. 5 Tajemniczy, czyli naturalistyczny...
[reprodukcja referencji archiwum warsztatowego]

Tajemniczy to również **dostępny i atrakcyjny po zmroku**, a także o każdej innej porze roku i dnia. Nieoczywiste, „elastyczne” przestrzenie sprawiają, że w Tajemniczym Ogródku zawsze pozostaje coś do odkrycia. Iluminacja roślin z czujnikami ruchu i zasilaniem fotowoltaicznym czy teatr cieni to przykłady wieczornej magii parku.

Fot. 6 Tajemniczy, czyli atrakcyjny nocą...
[reprodukcja referencji archiwum warsztatowego]

Zróznicowana przestrzeń, nieoczywiste formy i zagadkowe enklawy sprawiają, że Tajemniczy Ogród staje się doskonałą **przestrzenią edukacyjnych gier terenowych**, inspirowanych np. podchodami i geocachingiem, polegającymi na rozwiązywaniu zagadek, odkrywaniu sekretnych miejsc i poszukiwaniu skarbów.

Główną zasadą porządkującą przestrzeń parku jest strefowanie jej według „stopnia tajemniczości”:

- od części o najbardziej otwartym i publicznym charakterze – tzw. „Aktywnej Łąki”,
- poprzez strefę coraz bardziej kameralną i kojącą,
- po najbardziej naturalną i tajemniczą „Kraję Szeptów”.

1. „Aktywna Łąka” (strefa kultury) to:

- **strefa piknikowa;**
- **kino letnie i teatr cieni;**

Fot. 7 Kino letnie
[reprodukcja referencji archiwum warsztatowego]

Fot. 8 Teatr cieni

[reprodukcja referencji archiwum warsztatowego]

- zagadkowy „kopiec”, czyli forma ziemna, która z jednej strony ma wkomponowane w spadek terenu zjeżdżalnię (zimą funkcjonuje również jako górnica saneczkowa), z drugiej – amfiteatralne siedziska, element kina letniego i teatru cieni;
- wieża widokowa;

Fot. 9 Wieża widokowa

[reprodukcja referencji archiwum warsztatowego]

- **pawilon wielofunkcyjny** z kawiarnią, altaną i ogrodem zimowym, w pełni przystosowany dla niepełnosprawnych, a w nim możliwość organizowania odczytów, mini kiermaszów i warsztatów np. etnobotaniki, permakultury, dzikiej kuchni. Tu może się mieścić także centrum edukacyjnych gier terenowych – punkt startowy. Forma pawilonu powinna być kształtowana dyskretnie, wykorzystując naturalny spadek terenu na zasadzie „geomimikry”, symbiozy z miejscem. Zielony dach może stanowić kontynuację przestrzeni parku;

Fot. 10 Pawilon
[reprodukcja referencji archiwum warsztatowego]

- obok pawilonu – eksperymentalne „**Poletka Aliny**” – **główna przestrzeń edukacji ekologicznej**. Niewielkie działki lub grządki udostępniane szkołom, stowarzyszeniom, domom kultury. To przestrzeń zajęć szkolnych, warsztatów, pokazów, hortiterapii. Część tej strefy stanowić będą także ogródki pokazowe szkółek ogrodniczych oraz galeria twórczości młodych projektantów zieleni (możliwość organizowania corocznych konkursów). „Poletka Aliny” tworzyć mogą podwyższone grządki kształtowane w układzie tarasowym i wykorzystujące naturalny spadek terenu w kierunku rzeki. Obok znajdzie się hotel dla owadów, kompostownik. „Poletka” powinny promować ideę **permakultury**, której celem jest redukcja odpadów, pracy ludzkiej i wkładu energii.

Fot. 11 Permakulturowe „Poletka Aliny”
[reprodukcja referencji archiwum warsztatowego]

2. Strefa wtajemniczenia...

- **szaniec - przestrzeń edukacji historycznej**, wykorzystywana także jako element gier terenowych; szaniec z założenia był „zakamuflowany”, wymagający odkrycia – to przestrzeń dla miłośników Twierdzy Kraków i historycznych zagadek;
- „**psi park**” – wygrodzony wybieg dla psów połączony ze szkołą tresury.

Fot. 12 W stronę natury...

[reprodukcja referencji archiwum warsztatowego]

· **„Ogród Zmysłów Balladyny”, a w nim:**

- ✓ maliny, porzeczki, dzika róża, czarny bez, mięta, poziomki (powąchaj i skosztuj),
- ✓ motywy ceglane, fragmenty muru (jak w romantycznym parku) i garden street art,
- ✓ pergole, trejaże, ściany z żywej wikliny.

Fot. 13 Garden street art w „Ogrodzie Zmysłów Balladyny”

[reprodukcja referencji archiwum warsztatowego]

3. „Kraina Szeptów”

Najbardziej tajemnicza część parku rozciągająca się wzdłuż zachodniej i północnej granicy parku w kierunku Sudołu Dominikańskiego to tzw. „Leśny Ogród Marzanny”, a obok m. in.

- „Ptasi Jar” z budkami lęgowymi i karmnikami dla ptaków, ścieżką dydaktyczną oraz tarasem obserwacyjnym dla miłośników ornitologii;

Fot. 14 Budki lęgowe
[reprodukcja referencji archiwum warsztatowego]

Fot. 15 Taras obserwacyjny
[reprodukcja referencji archiwum warsztatowego]

- wiklinowa „żywa architektura”,

Fot. 16 Tajemnicza architektura z wikliny
[reprodukcja referencji archiwum warsztatowego]

- „Labirynt Marchołta” z rzeźbami wykonanymi np. z pozostawionych po przecince pni drzew i inspirowanymi polską demonologią ludową.

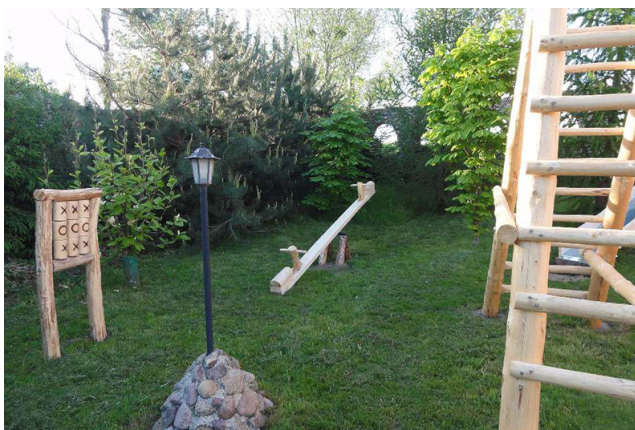

Fot. 17 „Labirynt Marchołta”
[reprodukcja referencji archiwum warsztatowego]

Przez wszystkie strefy parku przewija się ścieżka biegowa i nordic walking z „nanizanymi” na nią mini siłowniami (rodzaj ścieżki zdrowia). Pojawia się kilka punktów z toaletami i przewijakami oraz kilka kameralnych placów zabaw dla dzieci w różnym wieku. Wszystko z naturalnych materiałów.

Fot. 18 Ścieżka biegowa
[reprodukcja referencji archiwum warsztatowego]

Fot. 19 Plac zabaw
[reprodukcja referencji archiwum warsztatowego]

Fot. 20 Schemat parku

Fot. 21 [reprodukcja referencji archiwum warsztatowego]

Do zobaczenia w Tajemniczym Ogrodzie!